

ministers Redegørelse og Gengivelse overfor den samlede Rigsdag netop mod enhver Tanke om at optage en 3die Zone-Politik gennem de Erklæringer og Udtalelser, de fremsatte i Paris. Og af Delegationens eget Referat fremgaar det samme, idet der refereres, at under Forhandlingen med den belgiske Kommission rettedes der til Delegationen Spørgsmaalet: „Er der ogsaa Enighed om Grænsen for Afstemningsraadet i Mellemslesvig?“ Hvorpaa den danske Gesandt svarede: „Ja, denne Grænse gaar saa langt mod Syd, at der længere mod Syd slet ingen Grundlag er for danske Stemninger.“ Jeg kan dertil føje, at Kammerherre Bernhoft gav dette Svar, efter at Forhandlingen havde været afbrudt, for at han kunde være sikker paa, at alle Delegationens Medlemmer, Statsministeren, Hr. Alexander Foss indbefattet, Hr. Kloppenborg og Hr. Andreas Grau ogsaa indbefattet, var fuldkommen enige deri.

Med Hensyn til Nationaliseringsplanen har den nuværende højtærede Udenrigsminister afgivet den Erklæring, at den ikke findes i Udenrigsministeriet. Det vilde jo være af Interesse at faa oplyst, om den heller ikke findes hos Statsministeren. Derom rettede jeg et Spørgsmaal til Statsministeren forleden. Naar den ikke findes i Udenrigsministeriet, men den muligvis findes hos Statsministeren, haaber jeg, at den højtærede Udenrigsminister vil sætte sig i Bevægelse overfor Statsministeren for at faa ham til at aflevere til Udenrigsministeriet dette Dokument og muliggøre dets Offentliggørelse. Og skulde det heller ikke findes hos Statsministeren... den højtærede Udenrigsminister ryster paa Hovedet..., vil jeg haabe, at man fra Udenrigsministeriets Side vil gøre sig al mulig Anstrengelse for at fremskaffe denne Plan og derpaa lade den offentliggøre. Vi kan dog ikke staa i en saadan Stilling, at den danske Regering ikke har Kendskab til et Aktstykke, som har den mest afgørende Betydning for Bedømmelsen af den danske Regerings Holdning i Foraaret 1920. Ved eventuel given Anledning kan Danmark under fremtidige Forviklinger og fremtidige Agitationsbevægelser i Tyskland komme til at staa overfor dette, at der netop paa Grundlag af denne Plan rettes Behrejdelse mod den danske Regerings Holdning paa det paagældende Tidspunkt. Skal vi saa virkelig være i en saadan Tilstand, at den danske Regering ikke kender dette Aktstykke, ikke ved Paaberaabelse af dets reelle Indhold er i Stand til at yde Svar paa disse Anklager? Det

forekommer mig, at med det forunderligste, mest ubegribelige Letsind har denne Regering handlet, der i Foraaret 1920 støttede Fremførelsen af denne Plan uden at have den til Raadighed og uden at staa inde for den. Det er imidlertid sket, men saa maa man i det mindste fra Regeringens Side gøre sig alle mulige Anstrengelser for at bringe dette Aktstykke til Veje for at have den fulde Oplysning om denne Sag, saa at den kan blive gennemdrøftet og afklaret nu og ikke skal ligge som et vanskeligt Spørgsmaal til kommende Tider for dansk Politik. Jeg vil tilføje, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen forleden sagde, at ved Valget den 26. April 1920 havde Ministeriet Neergaard faaet Mandat til at føre Internationaliseringspolitikken frem. Jeg for mit Vedkommende vil paa det bestemteste nægte dette. Under Valgkampen i Foraaret 1920 var Internationaliseringsplanen end ikke i de vageste Omrids kendt af den danske Befolkning, og atter og atter saa man de Kandidater, der var Talsmænd for Partiet Venstre, skyde hele denne Tanke og de Fantasier, der knyttede sig til den, til Side som noget, der ikke havde Betydning og ikke forelaa til Afgørelse. Derfor kunde Valget i 1920 ikke give noget Mandat til at føre denne letsindige og fordømmelige Politik, og jeg følger for mit Vedkommende til, at jeg tvivler om, at der i dette høje Ting paa noget Tidspunkt har været et Flertal, der vilde have godkendt denne Politik. Jeg føler mig i alt Fald fuldkommen overbevist om, at efter at Repræsentanterne for Sønderjylland er kommet herind, har der ikke været et saadant Flertal. Det er jo vel bekendt for alle Medlemmer, at af de Repræsentanter, der sidder her i Tinget som Talsmænd for den danske Befolkning i Sønderjylland, er der kun eet Medlem, der har billiget og givet sin Tilslutning til denne Plan, medens alle de øvrige Repræsentanter var og sikkert er Modstandere af den. Derfor føler jeg mig overbevist om, at hvis man vil forsøge at faa en Tilslutning til en Godkendelse i dette Ting af den Politik, der blev ført i Foraaret 1920, vil man ikke kunne opnaa en saadan Godkendelse fra et Flertal af Tingets Medlemmer.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har bedt om Ordet for tredie Gang. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet, hvis Tinget giver sit Samtykke dertil, men hvis ingen frem-